

[Justitsministeren]

Jeg skal ikke sige så meget til hr. Aage Brusgaard. Jeg syntes ikke, for at sige det ligeud, at det var et særlig sagligt indlæg, hr. Aage Brusgaard kom med. Jeg skal blot, i forlængelse af det, hr. Niels Helveg Petersen nævnte, føje til, at fordi man er utilfreds med de konklusioner, som der måtte blive nået frem til i forskellige responsa og besvarelser, så betyder det jo ikke, at det er juraen, der nødvendigvis er forkert. Ikke nødvendigvis.

Jeg tror, at hr. Niels Helveg Petersen misforstod mig lidt i spørgsmålet om mindretalsbeskyttelsen. Det, jeg sagde i mit første indlæg, var, at jeg fandt, at Folketinget i forbindelse med overvejelsen af forslaget også bør forholde sig til det spørgsmål, om man ønsker, at der, som forslaget er udformet, skal gives denne særlige mindretalsbeskyttelse, og hvad det så eventuelt måtte kunne føre til, hvilke konsekvenser det har. Det var altså alene en pegen på, at der efter min opfattelse også her er en problematik, man bør overveje grundigt.

Så sagde hr. Niels Helveg Petersen, at der jo ikke, hvis det var hastelovgivning, skete noget ved, at det måske ikke blev til noget alligevel. Hertil vil jeg blot sige, at det er klart, at der er en risiko for, at et lovvurderingsråd måtte blive anvendt som et politisk instrument i forbindelse med Folketingets behandling af højpoltiske sager, kriselovgivning, indgreb, vigtige spørgsmål, hvor en regering og måske tilmed et flertal i Folketinget lægger vægt på, at der gennemføres bestemte lovinitiativer. Hvis man dér fra et mindretals side vil bruge et lovvurderingsråd som et politisk instrument i denne diskussion, så er det, jeg kan se en række risikomomenter. Fru Ebbe Strange kommenterede det lidt ved at sige, at det er klart, at det ikke skulle bruges til at træne sager. Jeg siger blot, at der også her er en facet omkring dette lovvurderingsråd, som Folketinget naturligvis bør forholde sig grundigt til.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak til justitsministeren for oplysningen om denne redegørelse om dommernes forskellige opgaver. Det var bestemt ikke min tanke at bebrejde dommerstanden eller den enkelte dommer noget som helst i den sammenhæng; jeg må erkende, at jeg ikke har været opmærksom på den beretning, men jeg skal skaffe mig den.

Jeg er glad for, at den eksisterer. Jeg sidder ikke i Retsudvalget, og det er måske derfor, jeg ikke kender den.

Men jeg vil da også gerne have lov at tilføje, at justitsministerens oplysning om, at næsten alle disse opgaver er pålagt af Folketinget, kunne jo bruges som et udmærket argument for, at Folketinget måske netop mangler den rådgivning, som vi har drøftet her i denne lange debat, for så havde vi måske været mere tilbageholdende med at placere dommere i alle disse sammenhænge. Jeg kan ikke vide det, for man må jo læse beretningen først, men det kunne godt bruges som et argument for, at nogle jurister rådgav Folketinget i denne sammenhæng.

Og en enkelt bemærkning til justitsministerens bemærkning til hr. Helveg Petersen her i sidste runde. Det, justitsministeren her sagde, har relation til det, jeg sagde om, at det nok ikke skulle hedde et lovvurderingsråd, altså med denne overordnede status. Det skal nok yde rådgivning, men uden at være et råd eller på nogen måde en overinstans, det har andre ordførere også været inde på. Det er ikke meningen med det. Det er et sted, vi skal kunne søge, så neutralt som det er menneskeligt muligt, oplysning og vejledning til hjælp i vort arbejde. Hvad det skal kaldes endeligt, må overvejelserne vise. Jeg glæder mig til, det skal foregå.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren for svaret, men jeg er lidt stødt over, at justitsministeren, hvad skal vi sige, var sur over, at jeg var kommet med 3-4 konkrete eksempler. Jeg mener faktisk, at det er sort tale, hvis vi bare står her og laver tingene om, men ikke tør sige hvorfor. Derfor kom jeg med 3-4 konkrete eksempler, hvor vi mener, vi er blevet ukorrekt juridisk vejledt her i Folketinget, og derfor ønsker vi en uvildig instans. Det var ikke for at genere hverken justitsministeren eller embedsmændene. Det var for at forklare, hvorfor vi ser positivt på SF's forslag. Det gør vi, fordi vi mener, der er nogle ting, vi kunne have ønsket anderledes.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal ikke gennemgå alle de eksempler,